

Souwtje woont tevreden op haar eiland in het
scheefgewaaide huis.

Op een dag komt Tom logeren en hij oefent op een
aangespoelde gitaar. Al gauw komen de zehonden
uit de buurt luisteren. En zij niet alleen.

Ook een potvis komt op de muziek af...

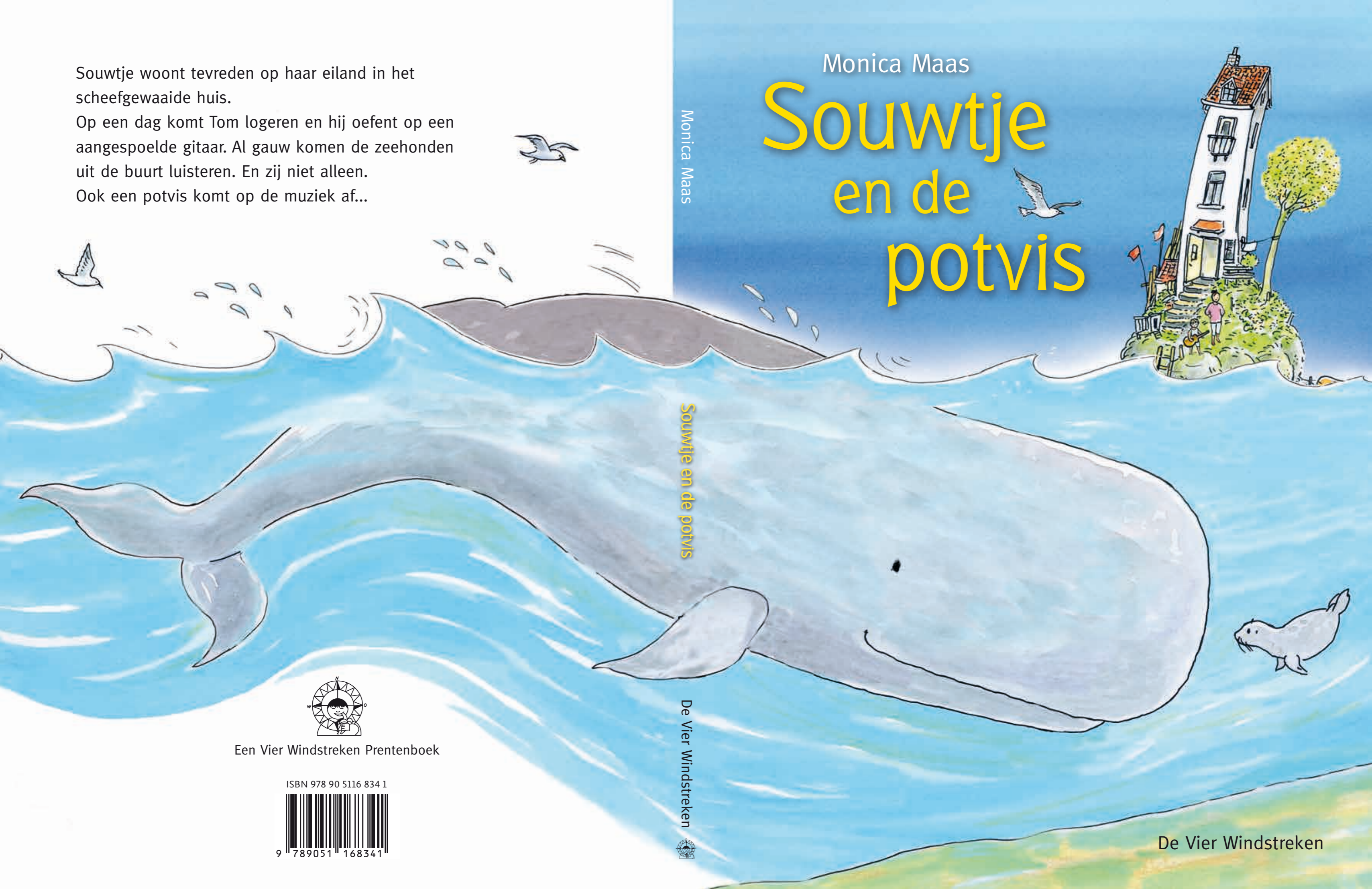
Monica Maas

Souwtje en de potvis

Monica Maas

Souwtje en de potvis

De Vier Windstreken

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 834 1

9 789051 168341

De Vier Windstreken

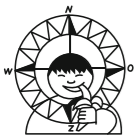
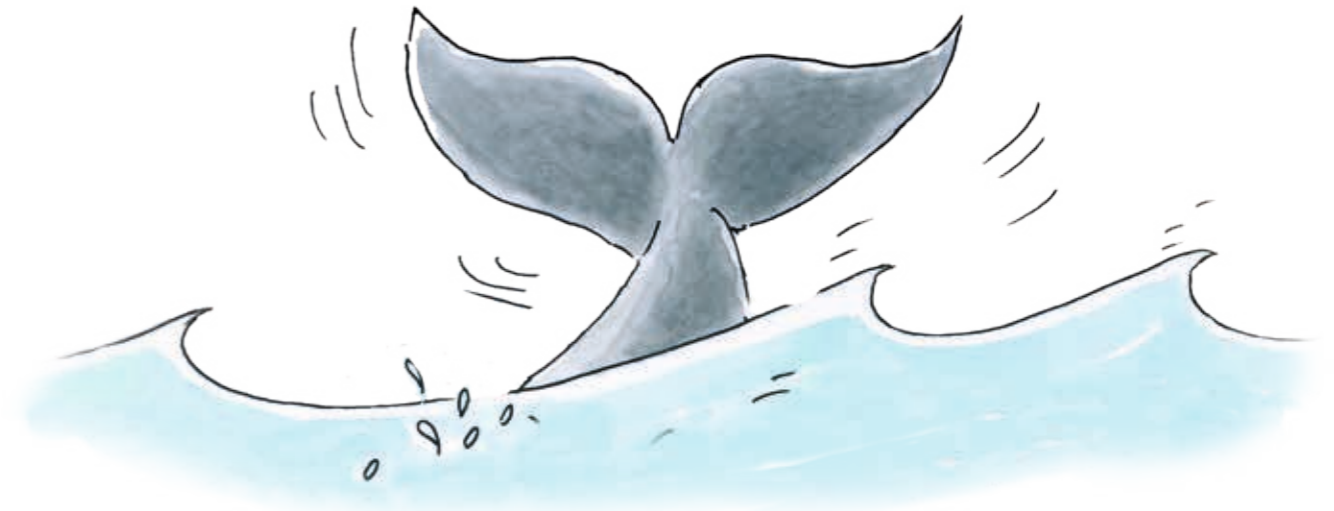

Meer van Monica Maas:

- *Souwtje*
- *Wat gaan we doen?*
- *Joupy, de kleine zeehond*
- *Joupy en Kokmeeuw*
- *Joupy gaat jatten*
- *Dag opa Henk*
- *Tessel viert Sint-Maarten*

Monica Maas

Souwtje en de potvis

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2020 De Vier Windstreken, Rijswijk

© 2020 Tekst en illustraties: Monica Maas

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland

NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 834 1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Souwtje repareert een raampje.

Zeehond rolt in het zand en roept: 'Schiet het al op?'

'Bijna klaar!' roept Souwtje. 'Nog twee schroeven.'

'Ziezo, mijn logé kan komen,' zegt ze als ze beneden is. 'Nu ga ik Tom ophalen. Wil je mee?'

'Wie is Tom?' vraagt Zeehond.

'Tom is mijn neefje, hij wil al heel lang een keertje komen logeren.'

'Tof!' zegt Zeehond opgetogen. Hij bobbert alvast naar de boot.

Souwtje loopt achter hem aan en start de motor. Snel varen ze naar het vasteland.

Tom staat al op de kade te wachten. Zijn vader heeft hem gebracht.
'Tot volgende week!' zegt Tom vrolijk. Handig stapt hij in de boot.
Zijn vader steekt zijn duim op en roept: 'Veel plezier!'
Nog even zwaaien en daar gaan ze, op weg naar Souwtjes eiland.

'Wat heb je veel meegenomen!' zegt Zeehond.
'Valt wel mee hoor,' zegt Tom lachend. 'M'n tandenborstel en wat kleren.'
Zeehond grinnikt. 'Die heb ik niet nodig.'
'We zijn er!' Souwtje maakt de boot vast en zegt tegen Zeehond: 'Ik laat
Tom even het huis zien. We zijn zo terug. Kun je goed klimmen, Tom?'

Samen sjouwen ze Toms rugzak naar het logeerkamertje.
'Gaaf!' zegt Tom als hij naar buiten kijkt.
Op het strand ziet hij Zeehond, die net de zee in duikt.

Na het eten neemt Tom een kijkje in de schuur van Souwtje. Wat een hoop spullen!

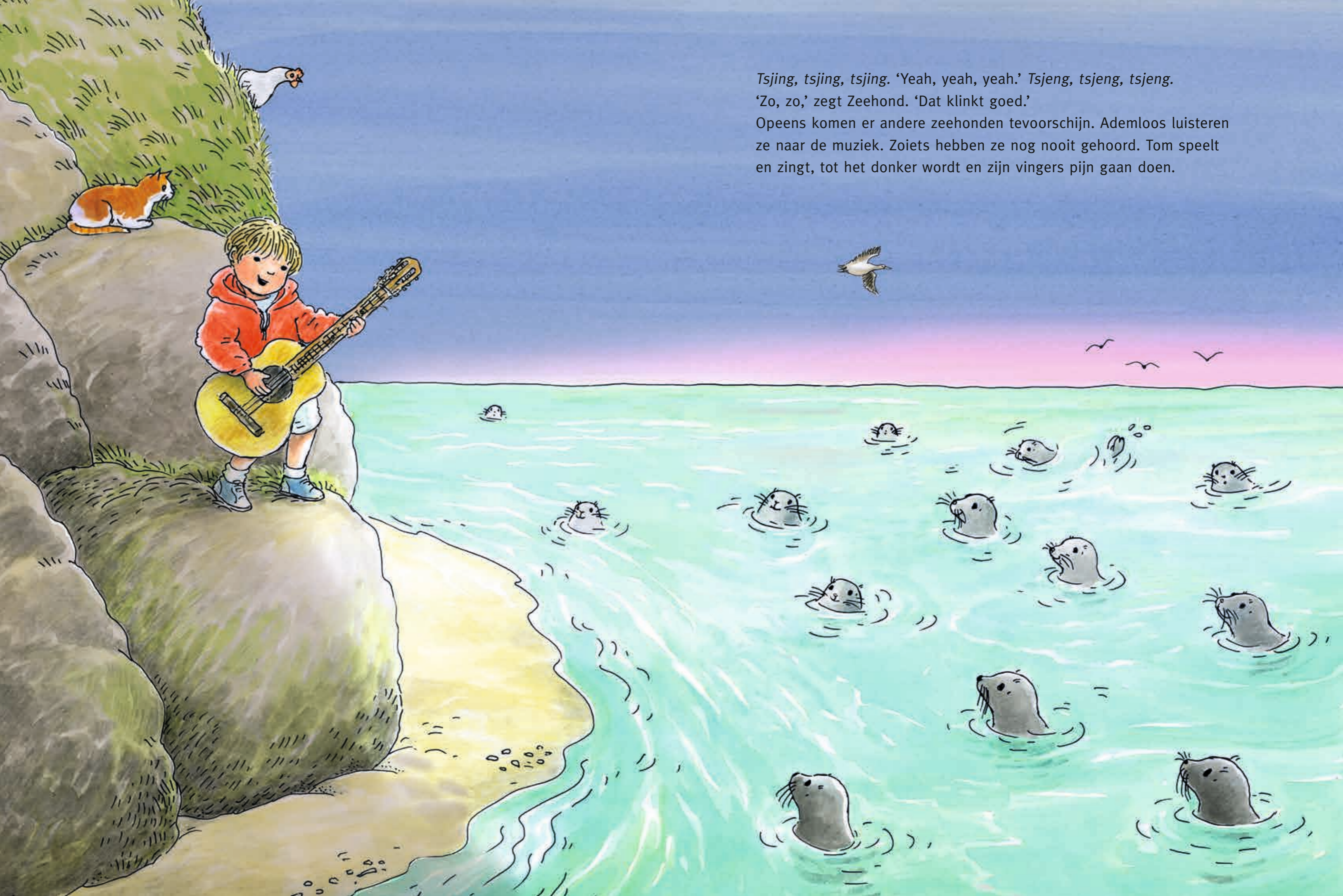
‘Heb je dat allemaal gevonden?’ vraagt Tom verbaasd.

‘Jazeker,’ zegt Souwtje lachend. ‘Alles is aangespoeld. Kijk gerust, misschien zit er iets voor je bij.’

De schuur staat afgeladen vol. Tom ziet flessen, zandvormpjes, petjes, reddingsboeien, een surfplank, een sleetje en nog veel meer.

‘Wow, een gitaar!’ roept hij. ‘Zou er nog geluid uit komen?’

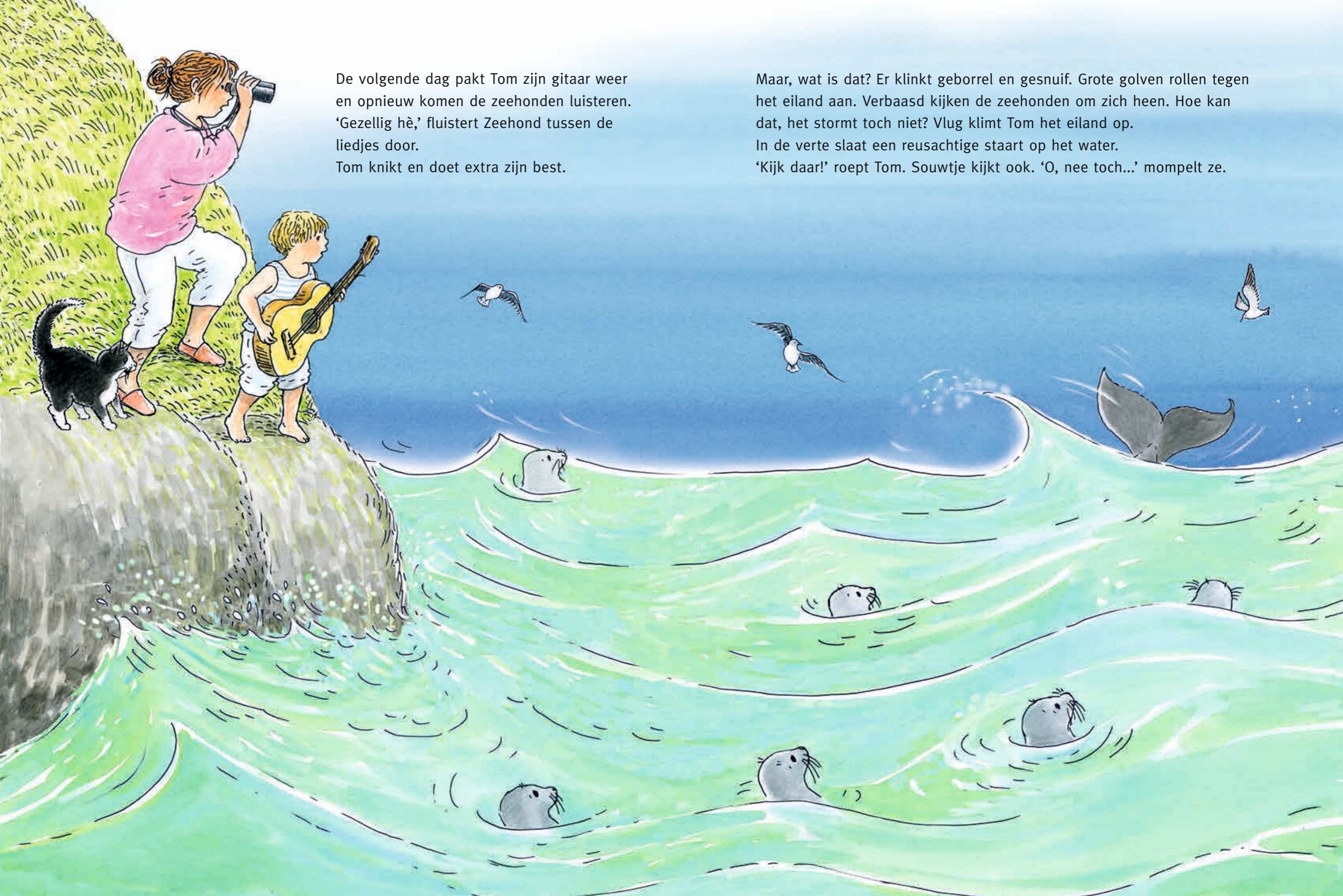

Tsjing, tsjing, tsjing. 'Yeah, yeah, yeah.' Tsjeng, tsjeng, tsjeng.
'Zo, zo,' zegt Zeehond. 'Dat klinkt goed.'

Opeens komen er andere zeehonden tevoorschijn. Ademloos luisteren ze naar de muziek. Zoiets hebben ze nog nooit gehoord. Tom speelt en zingt, tot het donker wordt en zijn vingers pijn gaan doen.

De volgende dag pakt Tom zijn gitaar weer en opnieuw komen de zeehonden luisteren. 'Gezellig hè,' fluistert Zeehond tussen de liedjes door. Tom knikt en doet extra zijn best.

Maar, wat is dat? Er klinkt geborrel en gesnuif. Grote golven rollen tegen het eiland aan. Verbaasd kijken de zeehonden om zich heen. Hoe kan dat, het stormt toch niet? Vlug klimt Tom het eiland op. In de verte slaat een reusachtige staart op het water. 'Kijk daar!' roept Tom. Souwtje kijkt ook. 'O, nee toch...' mompelt ze.

‘Wat ís dat?’ vraagt Tom.

‘Een potvis! Een heel grote!’ zegt Souwtje en ze rent naar haar boot.

‘Hij mag niet op het strand komen, dat is veel te gevaarlijk voor hem.’

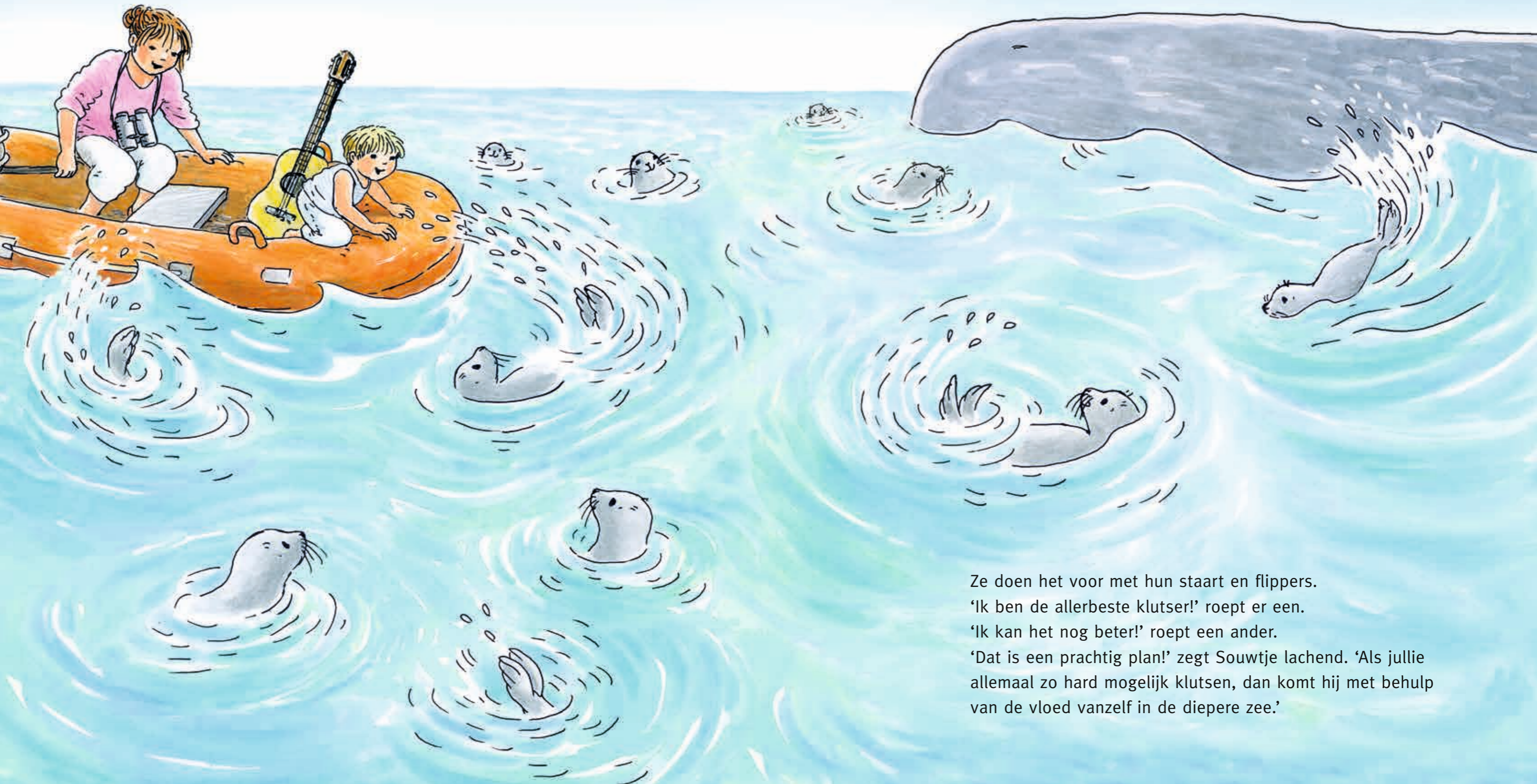
Samen met Tom vaart ze voorzichtig naar hem toe.

‘Niet schrikken,’ zegt ze tegen de potvis. ‘Wat doe je hier?’

De potvis blaast water omhoog en zegt: ‘Ik hoorde muziek en daar wilde ik naar luisteren, maar toen ben ik de kluts kwijtgeraakt. De zee is hier ondiep. Nu kan ik niet meer voor- of achteruit.’

Souwtje knikt. ‘Rustig blijven. We moeten iets bedenken om je te helpen.’

De zeehonden zijn de boot gevolgd. 'Wat is er aan de hand?' vragen ze.
'Hij is de kluts kwijt!' roept Tom.
'O, maar ik kan heel goed klutsen,' zegt Zeehond.
'Ik ook! Ik ook!' roepen de andere zeehonden.

Ze doen het voor met hun staart en flippers.
'Ik ben de allerbeste klutser!' roept er een.
'Ik kan het nog beter!' roept een ander.
'Dat is een prachtig plan!' zegt Souwtje lachend. 'Als jullie allemaal zo hard mogelijk klutsen, dan komt hij met behulp van de vloed vanzelf in de diepere zee.'

Tom steekt zijn vinger op. 'Wacht, ik wil eerst nog iets aan Potvis vragen,' zegt hij zachtjes. Iedereen is stil. 'Mag ik je een aai geven?'

Zeehond roept: 'Mag ik ook?'

Potvis zwaait met zijn staart en Zeehond gaat naast Tom zitten. Wat een feest! Ze spelen de hele middag en alle zeehonden doen mee.

Potvis knippert met zijn ogen en zegt: 'Natuurlijk mag dat, kom maar hier!'

Plons! Tom zwemt naar hem toe.

Zachtjes kriebelt hij over de dikke grijze huid.

Potvis kijkt hem vriendelijk aan. 'Klim maar op mijn rug, dat is gezellig!'

Voorzichtig klimt Tom op de potvis.

Dan zegt Souwtje: 'De vloed komt, het is tijd dat Potvis naar de diepe zee gaat. Tom, speel je nog een liedje?'

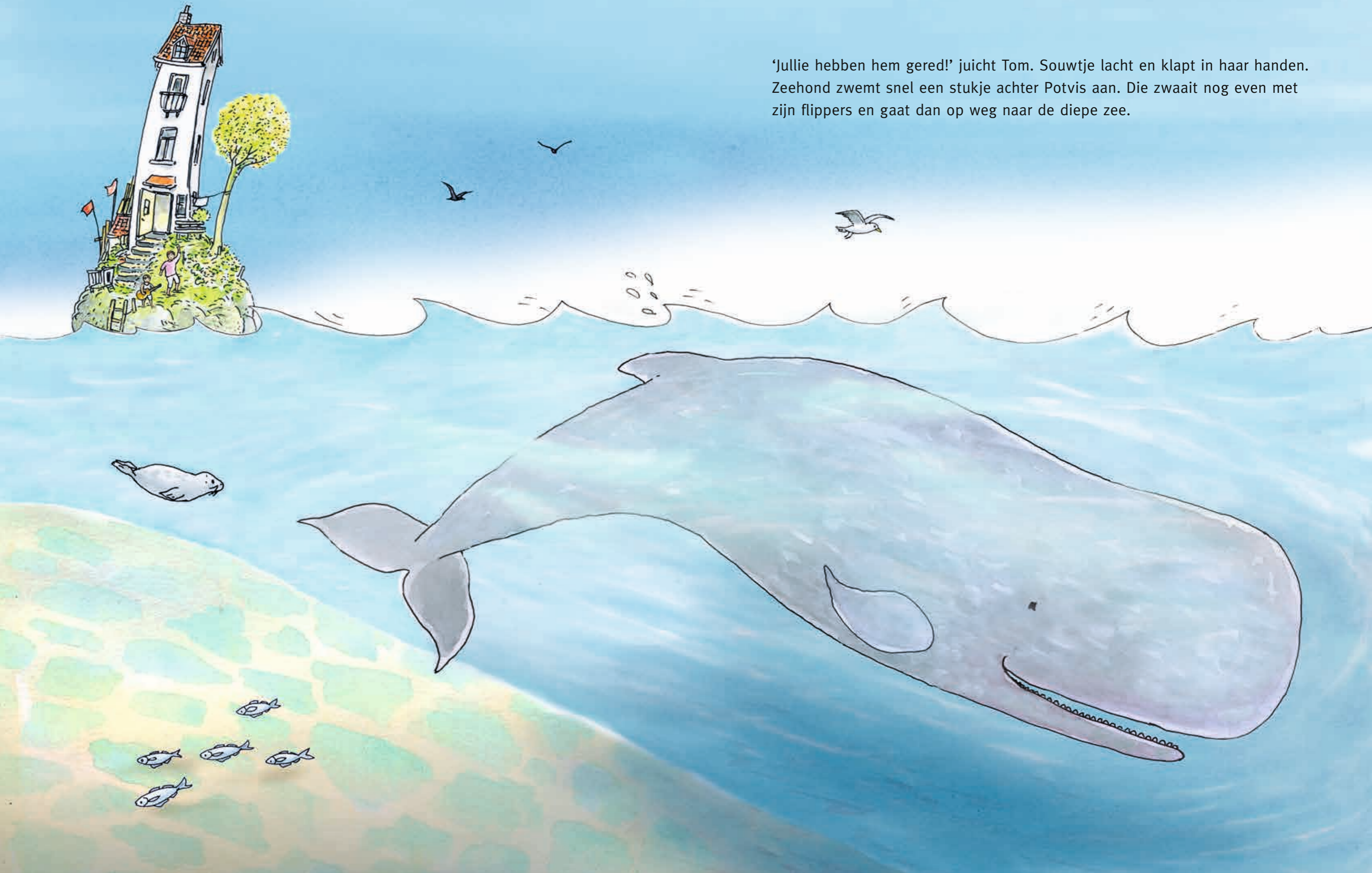
Tom zwemt naar de boot en pakt zijn gitaar. *Tsjing, tsjing, tsiing.* 'Yeah, yeah, yeah, potvis, potvis, yeah, yeah, yeah!' zingt hij en iedereen zingt mee.

Als het uit is, zegt Souwtje: 'Let goed op! Ik tel af en bij 1 gaan jullie zo hard mogelijk klutsen. Daar gaan we: 5, 4, 3, 2, 1...!'
Alle zeehonden klutsen erop los. Het water spat hoog op. De golven worden sterker en sterker.

Langzaam komt Potvis in beweging. De zeehonden klutsen zo hard ze kunnen. 'Nog even volhouden!' roept Souwtje.
En kijk, daar gaat Potvis. Hij slaat met zijn staart op het water, springt omhoog en duikt dan onder.

'Jullie hebben hem gered!' juicht Tom. Souwtje lacht en klapt in haar handen. Zeehond zwemt snel een stukje achter Potvis aan. Die zwaait nog even met zijn flippers en gaat dan op weg naar de diepe zee.

Souwtje en Tom kijken in de verte.
Tom slaakt een zucht. 'Hij is weg,' fluistert hij.
'Gelukkig maar,' zegt Souwtje, maar Tom zegt:
'Ook een beetje jammer. Hij was een heel
bijzondere vriend.'

'Ho, ho,' roept Zeehond, die juist weer terug is. 'En ik dan? Ik ben toch ook
jouw vriend?'

Tom zegt lachend: 'Dat is waar, jij bent ook mijn vriend.'

'Wil je een liedje voor me spelen?' vraagt Zeehond.

Tom pakt zijn gitaar en zingt zachtjes: 'Zeehond, zeehond, yeah, yeah, yeah.'
Zeehond humt nog wat mee, maar dan valt hij samen met de andere
zeehonden tevreden in slaap.

